

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobců: **a) Bc. Mgr. V. M.**, zastoupen JUDr. Lenkou Příkazskou, advokátkou se sídlem Vodičkova 710/31, Praha 1, **b) Bc. P. M.**, zastoupena Mgr. Martinou Švestkovou, advokátkou se sídlem Vodičkova 710/31, Praha 1, **c) Mgr. L. H.**, zast. JUDr. Christianem Choděrou, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 2033/8, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: M. S. T., zastoupen Mgr. Janem Buřilem, advokátem se sídlem Ovocný trh 573/12, Praha 1 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č. j. MHMP 1607070/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a c) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2025, č. j. 6 A 123/2023-799,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce a) a návrh žalobce c) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t a j í**.
- II. Žalobci a) a žalobci c) **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek každý ve výši **1 000 Kč** za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobců proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byla na žádost osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) vydána změna rozhodnutí o umístění stavby pro stavbu „*Rodinný dům I. Bochníčková*“ ul. Bochníčková, Praha – Velká Chuchle a byla povolena změna stavby před dokončením. Městský soud v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl.

[2] Proti rozsudku městského soudu podali žalobci a) a c) (dále „stěžovatelé“) kasační stížnost. Současné oba požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel a) opírá důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku nejprve o fakt, že městský soud v předcházejícím řízení v této věci již třikrát přiznal odkladný účinek žalobě. Stěžovatel a) se domnívá, že v případě jeho úspěchu ve věci samé by rozhodnutí NSS mohlo být pouze formálním, neboť napadené rozhodnutí by v mezidobí mohlo být

vykonáno. Stěžovatel a) odůvodňuje návrh hrozící majetkovou újmou ve výši 1 640 000 Kč spočívající ve snížení hodnoty své nemovitosti, což dokládá znaleckým posudkem. Dále stěžovatel a) s odkazem na jiný znalecký posudek tvrdí, že navrhovanou podobou stavebního záměru dojde k zásahu do jeho pohody bydlení v důsledku nerespektování urbanistické koncepce lokality a charakteru území. To konkretizuje coby újmu spočívající ve ztrátě oslunění obytných místností a současně i zásadní omezení výhledu; takovou újmu považuje za bezprostřední, neboť navrhovaná stavba je rozestavěná a každým dnem budování stavby dochází dle stěžovatele k nevratné újmě. Základ této újmy spatřuje stěžovatel a) v nerespektování Pražských stavebních předpisů. Stěžovatel a) má za to, že tato mu hrozící újma je nepoměrně vyšší než újma, která by byla přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti způsobena stavebníkovi. Stěžovatel a) odkazuje na usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, podle kterého pro přiznání odkladného účinku postačuje předpoklad žalobcem (stěžovatelem) tvrzené nenahraditelné újmy. Stěžovatel a) je zároveň přesvědčen, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Stěžovatel c) se rovněž opírá o předešlá přiznání odkladného účinku městským soudem. Shodně se stěžovatelem a) spatřuje hrozbu své újmy v možném dokončení stavby před tím, než NSS ve věci rozhodne, neboť případný budoucí úspěch ve věci by dle stěžovatele c) nemohl obnovit stav před zahájením stavby. Svoji újmu dále stěžovatel c) spatřuje ve ztrátě výhledu, zhoršení světelných podmínek, pohledových imisích a ve snížení hodnoty majetku. Odkazuje se v tomto na usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, podle kterého lze z hlediska přiznání odkladného účinku za významnou újmu považovat i tu, jejíž následky budou sice vratné a napravitelné, ale takového rázu, že způsobí vážné obtíže či významné poruchy v životě navrhovatele. Vzhledem k pokročilé fázi stavby považuje stěžovatel c) hrozbu újmy za bezprostřednější, než tomu bylo dříve. Stěžovatel c) s odkazem na usnesení ze dne 22. 9. 2025, č. j. 8 As 134/2025-133, v němž NSS přiznal odkladný účinek s ohledem na újmu vznikající již samotnou výstavbou, uvádí, že jeho situace je srovnatelná, neboť hrubá stavba může pokračovat a být dokončena do 2 měsíců, čímž mu pak nastane újma spočívající ve ztrátě výhledu a zastínění jeho domu. V minulosti se také mělo jednat o hluchou a prašnou výstavbu denně překračující únosné imise. Újma proto spočívá v zásahu do pohody bydlení už během výstavby (stěžovatel uvádí „*prach, hluk, ztráta soukromí, zásah do denního režimu nebo rizika stavebních prací*“). Nepoměrně větší újmu oproti jiným osobám pak stěžovatel c) shledává v nenávratné hrozbě pro své chráněné hodnoty spočívající v kvalitě bydlení a hodnotě nemovitosti. Naopak újmu hrozící přiznáním odkladného účinku jiným osobám (osobě zúčastněné na řízení – stavebníkovi) spatřuje pouze v ekonomických následcích, např. ve zvýšení nákladů na stavbu či prodloužení návratnosti investice; stavebník však dle stěžovatele neztrácí možnost stavbu později uskutečnit. Stěžovatel c) také poukazuje na to, že riziko takové újmy podstupuje osoba zúčastněná na řízení z vlastního rozhodnutí, přestože si je vědoma běžícího sporu a pro ni z toho plynoucí nejistoty. Kromě toho stěžovatel c) poukazuje na to, že při případném zrušení napadeného rozhodnutí by následné odstraňování stavby vyvolalo značné náklady právě na straně stavebníka, a proto je přiznání odkladného účinku i ve prospěch osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatel c) je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem, naopak je ve veřejném zájmu, aby se do vyjasnění zákonnosti napadeného rozhodnutí nepokračovalo ve výstavbě, která by mohla

pokračování

vést k vytvoření faktického stavu a k případným navazujícím procesně i fakticky náročným postupům.

[5] Podle vyjádření žalovaného nejsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny; v návrhu nestačí jen poukázat na možnost vzniku újmy s odkazem na možné ohrožení práv stěžovatelů. Tvrzení stěžovatelů ohledně zásahů do jejich práv a závažnosti těchto zásahů považuje žalovaný za nepřesvědčivá a neprokázaná. Žalovaný zejména nesouhlasí se srovnáním závažnosti újmy u stavebníka, který by nemohl uskutečnit své právo z pravomocného povolení vydaného již před více než dvěma roky. Žalovaný proto navrhuje, aby NSS odkladný účinek nepřiznal.

[6] Osoba zúčastněná na řízení (dále „OZNŘ“) ve vyjádření k návrhu stěžovatele c) uvedla, že tvrzené snížení hodnoty nemovitosti je újmou budoucí, nikoli bezprostřední a zároveň odstranitelnou právními prostředky. K tomu doplnila, že stěžovatel c) nabytí nemovitost do vlastnictví až v době, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno a nyní řešená situace mu musela být známa. Pokud jde o stavební práce při výstavbě rodinného domu a s nimi související dočasné zvýšení hluku a prašnosti, považuje je OZNŘ za jev očekávatelný na stavebním pozemku ve vilové čtvrti s některými dosud nezastavěnými parcelami. K samotným důsledkům výstavby OZNŘ uvedla, že zakrytí výhledu z I. NP domu žalobců je přiměřené místním podmínkám v zástavbě rodinných domů. Nejde o úplnou ztrátu výhledu, odstup od navrhované stavby OZNŘ je dostatečný, a i proto nedojde k žádným sekundárním nepříznivým vlivům; výhled z II. NP bude pak zachován zcela. K tomu OZNŘ odkázala na rozsudek NSS ze dne 25. dubna 2019, č. j. 5 As 166/2018-67, z něhož plyne, že vlastník nemovitosti nemá zaručeno právo, aby byl výhled z jeho oken zachován bez jakýchkoliv změn. OZNŘ dále zpochybňuje tvrzenou bezprostřednost dopadu stavby na stěžovatele, neboť stavba je v důsledku běžícího řízení a odkladných účinků přiznaných městským soudem pozastavena. Naopak bezprostřední a neodstranitelná újma by vznikla OZNŘ, pokud by byl odkladný účinek přiznán a nemohla by ve stavbě pokračovat. Spočívá v meziročním nárůstu cen stavebních prací, který pro rok 2026 činí 6,4 %, což představuje z celkové částky navýšení cen energií, stavebních materiálů a stavebních prací výši přibližně 965 000 Kč za rok, tj. přibližně 80 000 Kč za měsíc. Dále v ušlém zisku, neboť nedokončenou stavbu nelze pronajmout; při průměrném měsíčním nájmu srovnatelných nemovitostí dovozuje OZNŘ měsíční takto ušlý zisk ve výši 80 000 Kč. Svoji ekonomickou újmu při přiznání odkladného účinku proto OZNŘ vyčíslila na přibližně 160 000 Kč měsíčně. OZNŘ také poukázala i na újmu spočívající v omezení výkonu svého vlastnického práva, pokud by nadále nemohla provádět stavební záměr a upozornila na délku řešení věci a na fakt, že výstavbu plánovala zahájit již v roce 2021, celkový nárůst cen stavebních prací za celé období činí 37 %. K tomu se odkazuje i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2018, č. j. 9 As 430/2017-53, v němž NSS zohlednil délku předcházejícího řízení. Krom toho OZNŘ vyčíslila i náklady, které by jí vznikly v případě, že by nakonec musela provést stavbu podle původního návrhu, na celkem přibližně 3 500 000 Kč a uvedla, že jí v důsledku probíhajícího řízení doposud vznikly i náklady ve výši okolo 600 000 Kč za právní zastoupení. V obdobně formulovaném vyjádření k návrhu stěžovatele a) OZNŘ v zásadě odkázala na své vyjádření k návrhu stěžovatele c).

[7] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

[8] Zároveň je namístě připomenout, že odkladný účinek je institutem výjimečným, který nemá být v řízení před správními soudy pravidlem; s ohledem na to pak NSS posuzuje významnost a intenzitu újmy, kterou má navrhovatel tvrdit a osvědčit (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, *ČSSZ – československý důchod*, body 21 – 27).

[9] Pokud jde o obavu obou stěžovatelů z nemožnosti obnovit původní stav v případě dokončení stavby a jejich následného úspěchu ve věci, je třeba v první řadě odkázat na závěry usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 8 As 115/2024-108 (vydaného v předchozím řízení o kasační stížnosti v této věci), stejně jako na usnesení ze dne 22. 9. 2025, č. j. 8 As 134/2025-133. V nich se NSS zabýval tím, za jakých okolností je namístě přiznat odkladný účinek povolením umožňujícím výstavbu. NSS v nich totiž zohlednil zejména změnu, která nastala v návaznosti na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *ŽAVES*. Ten totiž dospěl k závěru, že ačkoliv je určité řízení zahajováno z moci úřední, může se dotýkat i veřejných subjektivních práv konkrétních osob. V takovém případě jim musí být zajištěn přístup k soudní ochraně v případě nezákonné nečinnosti správního úřadu se zahájením řízení z moci úřední. To platí i v případě staveb, ohledně nichž by mělo být zahájeno řízení o jejich odstranění, pokud půjde o osoby, jimž zasahuje neoprávněná stavba do jejich práv.

[10] Citovaná navazující usnesení proto shledala, že újma, která vzniká majitelům sousedních nemovitostí pouze tím, že stavba bude postavena, je pro účely rozhodování o odkladném účinku obvykle odstranitelná. Taková osoba se totiž v případě svého úspěchu ve sporu zpravidla domůže zahájení řízení o odstranění stavby a v něm rozhodnutí o jejím odstranění stavby. Vzhledem k probíhajícímu soudnímu sporu se stavebník nebude moci dovolávat ani ochrany dobré víry (usnesení č. j. 8 As 115/2024-108, bod 14).

[11] Typicky však půjde poměřovat újmu, která vzniká již samotnou výstavbou stavby či případně i jejím odstraňováním; přitom je nutno uvést konkrétní újmu, která by vznikla nejen (teprve) přítomností stavby v sousedství, ale (již) její výstavbou a případně (poté) jejím odstraňováním (usnesení č. j. 8 As 134/2025-133).

[12] Stěžovatelé v návrhu neuvádějí žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by plynulo, že by výše nastíněný postup týkající se budoucí stavby nebylo v jejich případě možné využít nebo že by byl zásadně ztížen. Z návrhu není ani patrné, proč by právě v jejich situaci nemělo řízení o odstranění stavby vést k obnovení původního stavu.

pokračování

[13] Pokud se jedná o újmu spočívající ve snížení hodnoty nemovitosti stěžovatelů a újmu na pohodě bydlení v důsledku ztráty oslnění, ztráty výhledu a pohledových imisí již v rámci výstavby, resp. po vybudování hrubé stavby, NSS shledal, že ačkoli se nyní jedná o újmu relativně bezprostřední, která může v brzké době nastat, v případě úspěchu stěžovatelů ve věci jde o újmu dočasnou, odstranitelnou postupem, na který NSS odkázal výše. Stěžovatelé zároveň netvrdí, že by v nejbližší době zamýšleli svou nemovitost zcizit.

[14] Za hrozící újmu na pohodě bydlení, která má stěžovatelům nastat již v rámci výstavby po předpokládaném dokončení hrubé stavby, stěžovatelé považují zásadní omezení výhledu z I.NP nemovitosti stěžovatelů, její zastínění a riziko pohledových imisí. NSS uvádí, že přestože takový stav pro stěžovatele může představovat újmu, jde v případě úspěchů stěžovatelů ve věci o újmu dočasnou, ačkoliv po trvání této doby nevratnou. Z tvrzení stěžovatelů však není zřejmé, že by tato újma dosahovala vysoké intenzity, aby jim i přes svou dočasnost působila vážné obtíže nebo významné poruchy v jejich životě [ve smyslu stěžovatelem c) zmíněného usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56]. Výrazná intenzita újmy neplyne na první pohled ani z jimi doložených podkladů. Jeví se, že výhled z nemovitosti stěžovatelů bude z I.NP zčásti a z II.NP pak zcela zachován. Obě stavby se nenacházejí vzájemně v těsné blízkosti. Z polohy navrhované stavby OZNŘ severovýchodně vůči nemovitosti stěžovatelů také plyne nižší dopad na míru oslnění nemovitosti stěžovatelů. Z těchto okolností tedy soudu plyne relativně nízká míra intenzity výše uvedené dočasné újmy pro stěžovatele.

[15] K újmě tvrzené stěžovateli, mající spočívat v samotném průběhu výstavby, NSS konstatuje, že stěžovatelé byli obecní, maximálně uvedli výčet běžně očekávatelných imisí způsobených stavbou sousedního rodinného domu. Z jejich tvrzení však neplyne, že by měly převyšovat míru obvyklou při výstavbě rodinného domu. Stěžovatel c) neupřesňuje nijak tvrzené překračování únosných imisí v minulosti. Soud tedy vychází z toho, že v souvislosti s probíhající výstavbou mohou být stěžovatelé vystaveni běžným souvisejícím emisím a tím utrpět újmu. Ta však v případě výstavby rodinného domu zpravidla není tak intenzivní, jako by tomu bylo u větších staveb. Stejně tak nelze přehlédnout, že se jedná o lokalitu rodinných domů s nezastavěnými parcelami, u nichž je namístě očekávat stavbu dalších podobných domů. Tím se nyní posuzovaná věc liší od usnesení NSS ze dne 20. 5. 2020, č. j. 10 As 125/2020-41, *CETIN*, na které poukázal stěžovatel c), ve kterém šlo o zvláště citelný účinek výstavby (výstavby bytového domu v těsné blízkosti rodinného domu). Rovněž nesvědčí stěžovateli a) odkaz na usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, *Honební společenstvo Kopřivnice*, neboť v nynějším případě sice stěžovatel nenahraditelnost své újmy namítá, nicméně nepopisuje, v čem tuto nenahraditelnost spatřuje. Stejně tak není přílehlavý ani odkaz stěžovatele c) na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 2. 2021, č. j. 11 A 135/2020-44, neboť v něm šlo o právně i skutkově odlišné okolnosti, konkrétně posouzení zákonnosti územního rozhodnutí. Podle tehdejší judikatury však mohlo nepřiznání odkladného účinku žalobě proti územnímu rozhodnutí vést k tomu, že dojde k vydání stavebního povolení a následné zrušení územního rozhodnutí by již nemělo dopad na právní stav.

[16] OZNŘ oproti tomu uvedla a osvědčila jí bezprostředně hrozící újmu plynoucí z případného přiznání odkladného účinku. Zejména vyčíslila meziroční nárůst cen

stavebních prací a ušlý zisk a popsala vznik těchto nákladů v kontextu stavebního záměru. NSS považuje újmu OZNŘ za konkrétně popsanou, vyčíslenou a podloženou aktuálními podklady. Je zřejmé, že jde o ekonomickou újmu bezprostřední, již nyní existující a neodstranitelnou (obdobně usnesení NSS ze dne 21. 10. 2024, č. j. 8 As 198/2024, bod 11). Stejně tak OZNŘ popsala způsob, intenzitu a délku své újmy na výkonu vlastnického práva, tedy újmu rovněž existující, bezprostřední a zpětně neodstranitelnou. Pokud jde o argument stěžovatele c), že tuto újmu podstupuje OZNŘ z vlastního rozhodnutí, přestože si je vědoma běžícího sporu, lze přisvědčit OZNŘ, že nejde o její rozhodnutí. Spor aktivně nevyvolala a není v její moci ani ovlivnit délku trvání řízení. Lze jí přisvědčit i v odkazu na usnesení *Česká telekomunikační infrastruktura*, v němž NSS při nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti přihlédl i k tomu, že řízení trvalo několik let, po které stavebník v důsledku toho, že krajský soud přiznal odkladný účinek žalobě, nemohl stavět, proti čemuž tehdy stála spíše vágní tvrzení stěžovatele (bod 30 citovaného usnesení). Pokud jde stěžovatelem c) namítané riziko zvýšených nákladů plynoucích OZNŘ v případě následného odstraňování stavby, pak nepřiznání odkladného účinku samo o sobě k těmto nákladům nevede. Je čistě na úvaze OZNŘ, zda chce tyto náklady vynaložit, protože si bude jista tím, že řízení před správními soudy skončí neúspěchem žalobců a vydané povolení tak obstojí, a proto jí žádné takové náklady nevzniknou, nebo zda raději výsledku řízení vyčká. Pro posouzení újmy vzniklé OZNŘ nejsou rozhodující ani jí vyčíslené náklady na případnou změnu stavby do původního stavu. Ty totiž právě souvisí s jejím rozhodnutím, zda podstoupí popsané riziko. Roli nehrají ani náklady na její právní zastoupení, neboť ty nijak nesouvisí s tím, zda kasační stížnosti bude nebo nebude přiznán odkladný účinek.

[17] NSS pro úplnost dodává, že není nikterak vázán tím, že městský soud žalobě odkladný účinek přiznal (usnesení NSS ze dne 24. 5. 2024, č. j. 8 As 115/2024-108, nebo ze dne 21.10.2024, č. j. 8 As 198/2024-77).

[18] NSS tedy uzavírá, že stěžovatelé neosvědčili okolnosti, pro které by bylo na místě uplatnit výjimečný institut odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovateli tvrzená újma, která jim má výstavbou či dočasnou existencí hrubé stavby OZNŘ vzniknout, je v případě jejich úspěchu ve věci pouze dočasná, z větší části odstranitelná a nejeví se jako významně zatěžující. Újma hrozící OZNŘ je naopak bezprostřední a neodstranitelná. OZNŘ totiž v souvislosti s (navíc již několik let trvající) prodlevou stavby vznikají náklady, které jí nikdo neuhradí ani v případě, že napadené rozhodnutí v soudním přezkumu obstojí. NSS proto neshledal, že by stěžovateli tvrzená újma pro ně byla nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout OZNŘ. Druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tedy prokázání nepoměrně větší újmy hrozící stěžovatelům proto není naplněna.

[19] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl k závěru o nenaplnění druhé podmínky (prokázání nepoměrně větší újmy) pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, nezabýval se již naplněním třetí podmínky (chybějící rozpor s veřejným zájmem) a návrh zamítl.

[20] Tím však Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení *Honební společenstvo Kopřivnice*). Rovněž lze dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci

pokračování

rozhodnutí, a proto v případě posunu ve skutkových okolnostech nebo nově odůvodněného návrhu lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně, stejně jako lze již přiznaný odkladný účinek i bez návrhu zrušit, odpadnou-li v mezidobí důvody pro jeho přiznání (§ 73 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[21] Nejvyšší správní soud zároveň konstatuje, že věc rozhodne přednostně. Dospěl totiž k závěru, že jsou ve věci dány závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí (§ 56 odst. 1 s. ř. s.). Ty spočívají zejména v tom, že osobě zúčastněné na řízení soustavně vznikají náklady spojené s nejistotou výsledku tohoto soudního řízení. Zároveň existuje veřejný zájem na tom, aby se stavby nestavěly bezúčelně, tedy aby nemusely být vzápětí po jejich výstavbě odstraněny. Stejně tak je na místě co nejvíce zkrátit dobu, po které jsou stěžovatelé vystaveni újmě spojené s výstavbou, pokud by měli ve věci úspěch. Přednostním projednáním Nejvyšší správní soud sníží případnou újmu všech zúčastněných.

[22] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, *KLUB 213*, bod 24). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatků zaplatit uložena. Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelé uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení *KLUB 213*, bod 23]. Poplatek v nynější věci činí 1000 Kč za každého navrhovatele, neboť každý podal návrh samostatně.

Soudní poplatek lze zaplatit:

- v hotovosti na pokladně Nejvyššího správního soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>)
- naskenováním přiloženého QR kódu:
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1080400926.

Ve shora uvedené věci je stanovena povinnost zaplatit soudní poplatek více účastníkům řízení, závazný specifický symbol **žalobce a)** je: 1, závazný specifický symbol **žalobce b)** je: 2.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. února 2026

Petr Mikeš
předseda senátu